Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus
Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 269

Omelia beati Ambrosij epi.

VBi dñs multis impartiuit varia gene
ra sanitatū: nec tēpe nec loco cepit a stu
dio sanādi turba cohiberi: vesp incubu
it: seq̄baꝫ stagnū: occurrit: vrgebāt. Et
ideo ascendit in petri nauim. Hec est ille nauis q̄
adhuc ꝯm mattheū fluctuabat: ꝯm lucā repletur
piscibꝫ: vt ⁊ ꝓncipia ecclesie fluctuantis ⁊ posterio-
ra exuberātis agnoscas. Pisces em̄ sunt qui hanc
enauigant vitā. Ibi adhuc discipulis xp̄s dormit
hic p̄cipit. Dormit em̄ trepidis: perfectis vigilat.
Sed queādmodū dormiat xp̄s: audi dicentē in
Cant. 5. ꝓpheta: Ego dormio ⁊ cor meū vigilat. Et sanctꝰ
mattheus recte non p̄termittendū putauit eterne
iudiciū potestatis: vbi impat ventis. Nō est enim
hūana doctrina sicut audisti iudeos dicere: Ver-
bo impat spiritibꝫ: sed celestis maiestatis insigne:
ꝙ turbatū sedaꝫ mare: ⁊ diuine vocis impio obse
quunꝫ elemēta atqꝫ sensibilia sensu accipiūt obse
quēdi. Diuine mysteriū gr̄e reuelaꝫ ꝙ luctꝰ mite-
scunt seculi: verbo immūdus sp̄us cōquiescit. Nō
alterutrū altero refelliꝫ: sed vtrūqꝫ celebraꝫ. Ha-
bes miraculū in elementis: habes documentū in
mysterijs. Ergo quia sanctꝰ lucas eā sibi nauim ī
qua petrus piscareꝫ elegit. Nō turbaꝫ ista que pe
trū habet: turbaꝫ illa que iudā habet: ⁊ simulata
illic discipuloꝝ merita nauigabāt: tamē adhuc eā
ꝑfidia ꝓditoris agitabat. In vtraqꝫ petrus. Sꝫ
qui suis meritis firmꝰ est: turbaꝫ alienis. Cauea-
mus igiꝫ ꝑfidū: caueamus ꝓditorē: nec ꝑ vnum
plurimi fluctuemꝰ. Ergo nō turbaꝫ hec nauis in
in qua prudētia nauigauit. Abest ꝑfidia: fides spi
rat. Queādmodū em̄ turbari poterat cui p̄erat is
in q̄ eccl'ie firmamētū est? Illic ḡ turbatio vbi mo
dica fides: sic securitas vbi ꝑfecta dilectio. Deniqꝫ
⁊ si alijs impaꝫ vt laxent rhetia sua: soli tm̄ petro
Tex. dicit. ¶ Duc in altū .i. in ꝓfundū disputationum.
Quid em̄ tam altū q̄ꝫ altitudinē diuitiaꝝ videre:
scire dei filiū ⁊ ꝓfessionē diuine generatiōis assu
mere? Quā licet mens nō queat hūana plene ra-
tionis inuestigatiōe cōprehēdere: fidei tm̄ plenitu
do complectiꝫ. Nam ⁊ si non licet scire queādmo
dū natus sit: non licet tamen nescire quod natus
sit. Seriem generationis ignoro: sed auctorita-
tem generatiōis agnosco. Nō interfuimus cū ex
patre filius dei nascereꝫ: sꝫ interfuimꝰ cū a p̄re fi-
liꝰ dei dicereꝫ. Si deo nō credimꝰ: cui credimꝰ?
Oīa que credimus vel visu credimꝰ vl' auditu. Vi
sus sepe falliꝫ: auditꝰ in fide est. An asserentis ꝑso-
na discutitur? Si viri boni dicerēt: nefas putare
mus nō credere. Deus asserit: ꝓbat filius: refugi-
ens sol fateꝫ: tremens terra testaꝫ. In hoc altum
disputatiōis eccl'ia a petro duciꝫ: vt videat hic re-
surgentē filiū dei: inde sp̄m sanctū ꝓfluentē. Que
sunt aūt apl'oꝝ que laxare iubenꝫ rhetia: nisi ver-
boꝝ cōplexiones: ⁊ quasi quidā orationis sinus ⁊
disputationū recessus: qui eos quos ceperint nō
amittāt. Et bene apl'ica instrumēta piscandi rhe-
tia sūt: que nō captos ꝑimūt sed reseruāt: ⁊ de ꝓ-
fundo ad lumē extrahūt fluctuātes: de infernis ad
sup̄na trāsducūt. Est ⁊ aliud apostolicū piscandi
genus: quo genere solū petrū piscari dñs iubet di
Matt. 17. cens: Mitte hamū ⁊ eum piscē qui p̄mus ascēde
rit tolle. Magnū quidem est ⁊ spiritale documē
tum: ꝙ xp̄iani veri sublimioribꝫ potestatibꝰ docē
tur debere esse subiecti: ne quis cōstitutionē regis
eterni putet esse soluendā. Si em̄ cēsum filiꝰ dei
soluit: quis tu tantus es q̄ nō putes esse soluēdū?
Et ille censum soluit qui nihil possideat: tu autē
qui seculi sequeris lucrū: cur seculi obsequiū non
recognoscas. Cur te supra seculū quadā animi ar
rogātia feras: cū seculo sis misera cupiditate sub-
iectus? Pendiꝫ igiꝫ didrachma q̄d erat p̄ciū nr̄e
redēptiōis ⁊ corꝑis in lege ꝓmissum: in euāgelio
ꝑsolutū: nō ociose ī ore piscis inuentū. Ex ore em̄
tuo iustificaberis. Etenim p̄ciū immortalitatꝭ est
nobis nostra cōfessio: q̄ sicut scp̄tū est: Ore ꝯfessio Roma. 10.
fit ad salutē. Et fortasse p̄mus hic piscis: p̄mꝰ est
martyr in orbe habēs didrachma: hoc est p̄ciū cē-
sus didrachma nr̄m xp̄s est. Habebat ḡ p̄mus il-
le martyr stephanus scꝫ in ore thesauꝝ: cum xp̄o
in passione loquereꝫ. Sed reuertamur ad ꝓposi-
tum locū: ⁊ discamus apl'icā humilitatē. ¶ Prece Tex.
ptor inquit ꝑ totā noctē laborātes nihil cepimꝰ: sꝫ
in verbo tuo laxabo rhetia. Et ego dñe scio quia
nox mihi est quādo nō impas. Nemo adhuc de-
dit nomen suū: adhuc noctē habeo. Nisi iaculum
vocis ꝑ epiphaniā: ⁊ adhuc nil cepi: nisi ꝑ diem ex
pecto vt iubeas in verbo tuo laxabo rhetia. O va-
cua p̄sumptio: o hūilitas fructuosa: qui nihil an-
te ceperāt: magnā in verbo dei cōcludūt piscium
multitudinē. Nō hoc humane facundie opus: sed
sup̄ne vocatiōis est munus. Cedunt disputatio-
nes hominū: fide plebs sua credit. Rumpunꝫ rhe
tia: nec labiꝫ piscis. Vocanꝫ ad adiumentū socij
qui erāt in alia naui. Que ē illa alia nauis: nisi for
te iudea? Ex quo iohānes ⁊ iacobꝰ eligunꝫ. Fctā Ps. 113.
est iudea sanctificatio eius. Hi igiꝫ de synagoga
ad nauim petri: hoc ē ad eccl'iā cōuenerūt: vt im
plerēt ambas nauiculas. Oēs em̄ in nomine iesu
genu flectūt: siue iudeus: siue grecus: ⁊ oīa: ⁊ ī oī-
bus xp̄s. Sed mihi cumulus iste suspectꝰ est: ne
plenitudine sui naues pene mergāꝫ. Oportet em̄
⁊ hereses esse: vt ꝓbenꝫ boni. Possumꝰ tamen et
aliā eccl'iam intelligere nauim alterius. Ab vna
em̄ plures eccl'ie deriuanꝫ. Ecce alia sollicitudo
petri: cui sua iā p̄dā suspecta est. Sed nouit ꝑfectꝰ
queādmodum seruare possit reconditos: qui scit
queādmodū possit cap̄e dispersos: q̄s in verbo ca
pit. Verbo credidit: negat suā p̄dā: negat suū mu
nus. ¶ Exi inquit a me dñe: quia homo peccator Tex.
sum. Ammirabaꝫ em̄ dona diuina: et quo plus
meruerat: hoc p̄sumebat minꝰ. Dic ⁊ tu: exi a me
dñe q̄ pctōr sum: vt respondeat tibi dñs: Noli ti-
mere indulgenti dño peccatū fateri: noli etiā time
re que tua sunt dño deferre: q̄ que sua sunt nobis
ille ꝯcessit. Nescit inuidere: nescit erip̄e: nescit au-
ferre. Vides q̄ꝫ bonus dñs: qui tm̄ tribuit homi-
nibꝫ vt viuificādi habeant ptātem.

Dominica sexta.

Matth. V.

IN illo tempore. Di
xit iesus discipulis suis: Amē dico vobis: q̄
nisi abūdauerit iusticia vestra plus q̄ꝫ scriba
rū ⁊ phariseoꝝ: nō itrabitis in regnū celoꝝ.
Et reliqua. Omelia beati Augustini epi.

POstea q̄ꝫ dñs cohortatus est audientes
vt se p̄pararent ad omnia sustinenda ꝓ
veritate atqꝫ iusticia: ⁊ vt non abscōde-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0269
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG